

سیر کردن شکم نیست، بلکه غذاهای ما برگرفته از یک باورهای است که با محصولات آندومیک یک منطقه تأمین و پخت می‌شود و برخی از آنها جنبه مراسمات مذهبی و ملی دارند که می‌توانند به برندهای تشکیل دهنده یک جامعه تبدیل شوند و غذای محلی هر روستایی می‌تواند پرچم یا معرفی‌نامه آن روستا و چستی‌ها و کیستی‌های آن منطقه باشد. این مهم بهانه‌ای برای آشنایی توریست‌ها با هویت نانوشته ملی ما است که می‌تواند زمینه‌ساز اتفاقات بسیار خوبی در عرصه جهانی شود که هیچ چیزی بهترین از این اتفاقات نمی‌تواند با موضوعاتی که بر علیه کشورمان با عنوان پروژه ایران هراسی رقم می‌زنند مقابله کند. بنابراین بهترین راه دیپلماسی فرهنگی توسعه صنعت گردشگری است.

با توجه به تهدیداتی مثل تغییرات اقلیمی، توسعه شهری و جهانی سازی، وزارتخانه چه استراتژی‌هایی برای حفاظت از میراث فرهنگی ایران در دهه‌های آینده تدوین کرده است؟

متأسفانه یکی از تهدیداتی که حوزه میراث را تهدید می‌کند تهدیدات اقلیم و تغییرات آب و هوایی و فرونشست زمین نقاط مرکزی ایران بخصوص در استان اصفهان که یکی از چالش‌های عمده ما است که با مجموعه‌های زیربُط و همکاری شهرداری‌ها با نصب جی پی اس برای بررسی رفتارهای ساختمان‌ها و ابنیه‌های تاریخی را مورد بررسی قرار دادیم و در حال پایش آنها هستیم که به هر حال به نوعی دیتای مناسبی راجع به واقعیت داشته باشیم تا براساس آن واقعیت‌ها مرمت و استحکام‌بخشی را انجام دهیم. متأسفانه رخداد یک بخش از این اتفاقات اجتناب ناپذیر است و امیدواریم که بتوانیم با تأمین اعتبارات لازم آن را مدیریت کرده و استحکام‌بخشی لازم را انجام دهیم.

در این راستا با مجموعه‌های بین‌المللی نیز در ارتباط هستیم و خوشبختانه شاهد افق روشنی در این خصوص در روابط بین‌الملل هستیم.

درخصوص موضوع ناملموس باید بگویم که تنوع موضوع خیلی زیاد است و در مسائل فرهنگی ما دوام و قوام بخش است. منتها باید به سمت برندسازی برویم و گاهی نگاه تجاری به آن داشته باشیم. در حوزه غذاها و لباس‌ها اگر به سمت تولیدات استاندارد و تجاری‌سازی و تولیدات انبوه در این حوزه خوشبختانه منتظر اتفاقات خوبی هستیم. چرا که صنایع دستی ما بسیار مورد توجه جامعه جهانی است و این بهانه خوبی برای درگیر کردن جوامع محلی ما به شمار می‌رود.

فارغ از بزرگ‌نمایی‌ها به کیستی‌های خود پی ببرند.

سرزمینی که به فرمایش حضرت آقا قدمت ۳۱۰۰ سال در هگمتانه را دارد نباید نگاهش به جاهای دیگر باشد. بنابراین نیاز است فارغ از نگاههای شخصی و سیاسی بزرگان کشور مانند خیام و کوروش و... را در واقعیت به نسل جوان انتقال داده و معرفی کنیم.

این روزها در حال برگزاری چهارمین دوره جشنواره چند رسانه‌ای هستیم و در کنار آن معمولاً همه ساله رویدادهای بسیاری را برگزار می‌کنیم و در کنار این مهم معمولاً رویدادهای بسیاری را همه ساله برگزار می‌کنیم و ثبت در حوزه ناملموس را با هدف درگیر شدن جامعه محلی با معرفی غذاها، آیین‌ها، رسومات مذهبی و ملی، مثل‌ها، مثل‌ها و... را در دستور ثبت خود داریم تا تمام مردم را با ریشه‌ها و داشته‌های تاریخی و کهن جوامع محلی آشنا کنیم. چرا که این کار باعث درگیر شدن مردم و ایجاد غرور ملی شده و تولید ثروت را به همراه خواهد داشت. اینها مولفه‌ها و عناصری هستند که می‌تواند توسعه مناسب را رقم بزند.

چه اقدام‌هایی برای افزایش آگاهی عمومی و جلب مشارکت جوامع محلی در حفاظت از میراث فرهنگی و جهانی انجام شده است؟ نقش آموزش و پرورش در این زمینه چیست؟

هر چند دانشگاه‌ها در انتقال واقعیت‌های کیستی‌ها و چستی‌های کوتاهی‌های زیادی کرده است و آموزش و پرورش به عنوان رئیس تربیت یک جامعه باید یک نسل آگاه فارغ از افراط و تفریط را تحویل جامعه دهد. کوروش یک انسان است که شاید دارای نواقص انسانی هم باشد، اما نیاز است تا آموزش و پرورش و دانشگاه‌های ما فارغ از لجابت و دیدگاههای شخصی به آن نگاه کرده و به نسل جوان جامعه منتقل کند و اجازه ندهد این امر تبدیل به یک معضل شده و مانع انتقال دانش پیشینیانمان به نسل‌های آینده شود که این اتفاق نخواهد گذاشت نسل ما نسل پر غروری شود، بلکه ما شاهد نسلی وابسته و وامدار به این سو و آن سو خواهد شد. این رسالت بر عهده مجموعه سینمایی و تلویزیونی و وزارت ارشاد و آموزش و پرورش و... است تا با تولید آثار واقعیت اینها را بیان کرده و تربیت جامعه را رقم بزنند.

چگونه می‌توان از ظرفیت صنایع دستی و میراث ناملموس (مثل آیین‌ها و سنت‌ها) برای تقویت هویت فرهنگی و جذب گردشگر جهانی بهره برد؟

-درباره موضوع ناملموس باید بگویم که یک غذا یا خوراک صرفاً یک وسیله برای

و جذابیت‌های طبیعی به راحتی می‌تواند توسعه پایدار و رونق اقتصادی را حتی در روستاهای دورافتاده به راحتی رقم بزند. بنابراین نیاز است تا اجازه دهیم به واسطه تحریم‌ها این فرصت‌های طبیعی و تاریخی و خدادادی نادیده گرفته شوند و به کمک هوش مصنوعی و نگاه دیجیتالی اجازه دهیم عقب ماندگی در این صنعت گریبان‌گیر صنعت گردشگری کشورمان شود.

چرا که ما باید برداشت‌های خود را در این زمینه با کمک تکنولوژی روز به نسل‌های آینده انتقال دهیم. چرا که تکنولوژی روز است که می‌تواند یک سند افتخار را در این زمینه برای آیندگان ما و حتی نسل امروز ما رقم بزند. چرا که نسل امروز به واسطه عدم دفاعیه چستی و کیستی تاریخ و میراث کهن کشورمان درک درستی از این ثروت ملی ندارد و چگونگی انتقال درست آن قطعاً بر عهده ما خواهد بود. ما دارای یک کشور دارای تمدن هستیم اما از سویی داشتن یک نیم نگاه واقع بینانه در حوزه‌های هویت‌سازی و معرفی مفاخر و مشاهیر با کمک رسانه‌هایی مانند صدا و سیما و آموزش و پرورش می‌تواند برای نشان دادن به حق این حوزه موفق عمل کند تا فرزندان من و شما یک مقدار جدی‌تر

